

ikke være uenig i; men saa skulle vi vide, at naar vi gaae ind paa det her foreliggende Project, have vi enten engang engageret os til en meget betydelig Udgift, for alligevel bagefter at faae en Dampskibsart, eller vi have opgivet den. Nu har jeg netop det Hverv fra Folk, som i høieste Maade ere interesserede i denne Sag, at see til, at Dampskibsfarten ikke bliver udviklet uden nærmere Overveelse. Hvori bestaaer nu egentlig det, vi her have hørt om Naens Bessaffenhed? Det bestaaer deri, at den i en vis Deel af sit Løb gennemskærer et Jordsmøn, som Strømmen ikke har været mægtig at gennemskære. I det øvrige Jordsmøn, hvor Naen gaaer igennem, har den, som alle lignende Vandstrømninger, søgt at finde en passende Egevaegt af sin Faldvinke i Forhold til den Masse, den gaaer igennem; den har derfor skaffet sig Bugter, udviklet sit Løb i Længden, for at Faldet skulde blive mindre og Bredden i Dybden derved blive mindre; thi det er karakteristisk ved alle saadanne Aløb, at, naar de udvikle sig tilskrækkeligt i Længden, bliver deres Dybde mindre foranderlig, altsaa mere constant. Paa dette enkleste Sted, som her er Tale om, have Naturforholdene været af den Art, at Strømmen ikke saaledes har kunnet udvikle sig, og Faldet er, som ogsaa her er blevet bemærket, betydeligt større, og det er endogfaa sagt, at det er saa stort, at det er ved Grændsen af det, som kan taales, for at kunne besejles. — Det troer jeg nu rigtignok ikke er saa ganske sikkert, men jo galere, jo bedre for mig. Er det saa, at den paa det Sted, hvorom her er Tale, har en saadan Halsning, at Strømmen bliver saa stærk, at Besejlingen der næsten er umulig, og altsaa ikke kan finde Sted uden Anvendelse af betydelige Kræfter, Kræfter, der idetmindste paa dette Sted ikke staae i Forhold til Transporten paa de andre Dele af Naen, saa er enhver Løsning, som ikke hæver dette Forhold, en ufuldkommen Løsning, saa meget mere, som Naen ikke efter Planen faaer den største Udvikling. Da Løsningen altsaa kun kan være ufuldkommen, saa kunde man gaae ind paa den uden videre Betragtning over, om den Sum, der skulde udgives, var saa overordentlig ringe, at man kunde sige, dersom Seilad-

sen vinder noget Bessentligt i de første 5 a 6 Aar, indtil Staten kan samle Kræfter, for at gjøre noget fuldstændigt for dette Seiløb, saa var det rigtigt; men man begjærer hertil henimod $\frac{1}{4}$ af det, man begjærer til det hele Løb. Jeg vil nu rigtignok ikke nægte, at man har været saa forsigtig her som ved næsten alle lignende Overlag af saadan Art at sige: det er os ikke muligt bestemt at vide, hvormed det Hele kan koste, men bagved dette skjuler sig i Almindelighed: Vi have en Frygt for, at det vil koste Saameget, at, om vi sagde den hele Sum, kunde det blive meget betænkeligt. Jøvrigt har Ordføreren raadet Bod derpaa, ved at udtale vor Mening, at, selv om de 90,000 Rbd. blive til 120,000 Rbd., vilde man alligevel ansee det Umagen værd at gaae ind derpaa. Men vi have ikke en saadan Begrænsning af 120,000 Rbd., vi have slet ingen Begrænsning, derimod have vi den Mulighed, at, naar dette Arbejde er gjort, saa vilde vi alligevel blive staaende paa det Punkt, som det ærede Medlem fra Sorø (Steen) nævnte, og det var mig hørt just at høre det fra hans Mund, at Seiladsen paa Overdelen af Strømmen vedblev at være mindre god end paa Underdelen af Strømmen. Det er altsaa et overordentligt lille Fremskridt, vi vilde have gjort ved at vove os ind paa denne Bane, og, som vi fornøftigviis ikke bør blive staaende ved, og det er gjerne muligt — man har seet saa galt før — at, naar vi i dette Aar have gjort dette Arbejde færdigt, saa vilde Strømmen, som vi ikke ere Herrer over, det andet Aar fordærve det for os igjen. Den Overveelse, vi have tænkt os i Udvalget, skal derfor gaae ud paa at finde et Middel, hvorved man kunde møde Vanskelighederne saaledes, at Seiladsen paa Overraaen blev den samme som paa Underraaen, og det kunde sles ved Slutser. Ved Naynet „Sluser“ bliver man i Almindelighed meget forskrækket; thi de ere saa overordentlig dyre. (Cinremann: Ja! Ja, men saa dyrt er det dog ikke, naar man først har 90,000 Rbd., men, selv om de vare dyre, var det dog værd at see fat ved Siden af hinanden, hvad der var at vinde og at tabe paa begge Sider. (Cinremann: Det er upraktisk.) Det ærede Medlem siger, at det er